Kvinden og Samfundet

Udgivet af Dansk Kvindesamfund.

Nr. 18. | Kontor: Nørregade 33, St. | 1. Maj 1900. | Udgaar hver Tirsdag. | 16. Aarg.

Mary Steen,
Kongel. Hoffotograf.
Amagertorv 4, 3.

Emmy Thulstrup.
Hjemmelavet Konfekt,
tilkendt eneste

HÆDERS-DIPLOM VED KVINDERNES UDSTILLING 1895.

Panoptikon, V, 1. Sal o. G.
København. Telefon 1901?.
Varerne bringes overalt.
Provinsordre effektueres pr. Omgaaende.

Dansk Kvindesamfunds

Københavns Kreds
aarlige Delegeretmøde afholdes i Odense Søndag den 20. og Mandag den 21. Maj.

Klager over Uregelmæssighed i Forsendelsen bedes stilet skriftligt til Postvæsenet — hjælper dette ikke da til Bladets Kontor.

Fra Beskyttelsens forjættede Lande.

III.

I Følge foregaaende Redegørelse vide vi nu, hvad det vil sige, at den engelske Lov beskytter den fødende Kvinde. „Beskyttelsen" bestaar deri, at Loven i 4 Uger efter Nedkomsten forbyder den arbejdende Kvinde at erhverve, *uden i øvrigt at bekymre sig om hvad der bliver af hende i den Tid.* Højst anviser den hende en Plads paa den engelske Ladegaard.

Et lidet lysteligt Billede af det saakaldte humane System! Og Billedet bliver ikke lysere derved, at det i Reglen ikke forudsættes, at Kvinden kan vende tilbage til sin Plads, naar den lovbefalede Hviletid er omme.

Vi have endvidere set, hvorledes det store Industri- og Foregangsland ikke kan opvise nogen synderlig frodig Vækst i Kvindernes Organisation, og at der heller ikke — hvad der særlig maa forbavse vore Beskyttelsesvenner — som nødvendig Følge af Beskyttelsessystemet er opvokset en Mængde Sygekasser. Og den Undskyldning gælder ikke, at Institutionen er ny. Den er tvertimod gammel, saa gammel, at den burde kunne staa sin Modenhedsprøve. Helt forunderligt, ja, næsten tragisk er det derfor at høre Beskyttelsens Venner i England, den Dag i Dag, køre paa samme enstonige Melodi som vore hjemlige Beskyttelsesivrere: Indskrænk Kvindens Arbejde, og hun vil organisere sig, lave Sygekasser!

Saare vigtigt er det at vide, hvordan de arbejdende Kvinder selv stille sig til Beskyttelsessystemet.

Miss *Helen Blackburn,* der for „the Women's Institute" har meddelt Svar paa vore Spørgsmaal og som er en Autoritet*) paa Omraadet for kvindelige Arbejdsforhold, skriver herom.

„Udtalelser fra Arbejdersker med Hensyn til Fabriklovene findes kun sjælden. Arbejderskerne ved ofte kun meget lidt om de Love, som vedrører dem. De Kvinder, som er organiserede i Fagforeninger udgøre kun en meget ringe Del af vort Lands Arbejdersker — kun 12 pCt. — og af disse arbejde største Delen i Tekstilfagene. I disse Fag er Kvinderne talrigere end Mændene og da Arbejdstiden rettes efter Flertallets Ønsker, kan Kvinderne her sætte deres Vilje igennem. Men i andre Fag, hvor den for Kvinderne af Loven fastsatte Arbejdstid ikke stemmer med Mændenes Timer, er Kvinderne meget uheldig stillede.

Der kan dog citeres mange Tilfælde, hvor Arbejderskerne bestemt have udtalt sig imod særlig Lovgivning for deres eget Fag. F. Eks. i 1887 blev der gjort Forsøg paa at indskrænke eller forbyde Kvinder Arbejde ved Mundingen af Kulgruberne; men dette mødte energisk Modstand. De kulharpende Kvinder sendte da for egne Midler en Deputation til Indenrigsministeren for at tale deres Sag, og som det af „Kvindefagforeningernes Blad" for Juni 1887 fremgaar, gjorde de det med Held. Mr. Matthews udspurgte Kvinderne om deres Arbejde og til sidst sagde han „Har I noget som helst at klage over med Hensyn til jeres Arbejde?" „Aa nej, Sir" raabte de i Kor, „vi ønsker bare at være i Fred".

Ligesaa da der i 1891 blev gjort Anstrengelser for at indskrænke Kvinders Arbejde i Søm- og Kædefabrikkerne. En Deputation af Arbejdersker kom rejsende for at fremsætte deres Mening: nemlig at de foreslaaede Indskrænkninger vilde vise sig skadelige. De kom lige fra et stort Møde, som blev afholdt midt i Søm- og Kædefabrikationens Distrikter, hvor en Sal, der kunde rumme 1,200 Mennesker var overfyldt af Arbejdere og Arbejdersker, som var interesserede i Sagen.

Fabrikinspektørens Beretning fra 1897 bevidner ogsaa, at Kvinderne modsatte sig al Indblanding, da Fiskenedlægningsfaget blev truet med Indskrænkninger. Der staar: „De Kvinder, som ere sysselsatte i denne Industri synes paa det bestemteste at være imod Indblanding med Hensyn til Arbejdstidens Længde.

De forsikrede, at det vilde i Virkeligheden for dem betyde Udelukkelse fra dette Arbejde, som, hvordan det ellers er, omtrent er deres eneste Middel til at skaffe sig Livsopholdet.

I Storbritannien er 23,000 Kvinder beskæftigede med Saltning og Nedlægning af Fisk."

Saa vidt Miss Blackburn, som er imod særlig Beskyttelse for Kvinden. I Sandhedens Interesse maa vi ogsaa høre hvad dens Forsvarere have at sige. Særlig lærerige i saa Henseende er Forhandlingerne fra den store internationale Kvindekongres i London forrige Aar. Ved Pærsidenten, Lady Aberdeens, Velvillie er der endnu inden Offentliggørelsen tilsendt os et Eksemplar af disse Forhandlinger, hvorfor vi er i Stand til at følge Gangen i den meget livlige Strid imellem Beskyttelsens Venner og dens Modstandere. Vi skal næste Gang give en Oversigt deraf.

*) Miss Blackburn er Redaktrice af The Englishwoman's Review og Organisator af The Labour Defence League. (Forbundet for Arbejdsbeskyttelse.)

Tandlæge
Frøken Anna F. Hansen,
Frederiksborggade 34.

Læge Emmy R. Neukirchs
Tandklinik.
56, 1., Nørre Farimagsgade.

Tandlæge
Fru Tofte-Siesbye,
Amagertorv 31.

Hvad er et Barn?

Paa dette Spørgsmaal have vi yderligere modtaget nogle Svar og vi haabe, at der vil komme endnu flere.

Al Kærlighed bunder menneskelig talt i Forældrenes trofaste Kærlighed til *Børnene.* Tag denne „individualistiske" Drift bort i nogle faa Generationer, og Samfundet falder fra hinanden som et Reb, der kun er dannet af Sand.

Børnene er det Kit, som holder Samfundet sammen.

Det nyfødte Barn er den sødeste lille Egoist; men det nyfødte Barn har ogsaa en lang Vej hjem.

Viggo.

Et Barn er den største Guds Gave — et Væsen, skabt i hans Lignelse, der bærer hans Billede i sig. Det er skabt til at være Borger her paa Jorden og til Arving af Himlen.

En gammel Kone.

Fra Naturens Haand ejer vi den lykkelige Gave at kunne gribe det væsentlige hos et Menneske. Se blot paa det lille Barn! Det tænker ikke paa Kjole eller paa Rang, naar det kærligt strækker sine Arme imod os, men det ser og ser — om der er det rette Glimt i vort Øje. Hvor bliver den Gave af senere hen?

Et Barn er en Bog, som i Almindelighed staar i omvendt Forhold til andre Bøger — den sidste Udgave modtages gerne med mindre Hæder end den første.

Dansk Kvinderaad og „Protesten".

I Anledning af Fru Ellen Plums Artikel, som indeholder en Mængde Selvmodsigelser og Urigtigheder, skal Dansk Kvinderaads Bestyrelse kun bemærke, at „Protesten" ingensomhelst Indflydelse har haft paa dens Meddelelse til de engelske Damer angaaende Skønhedskonkurrencen. Brevene til England blev skrevne d. 22. Februar, samme Dag Avertissementet fremkom i „Kvindernes Blad", og Meddelelsen om, at Dansk Kvinderaad foreløbig indstillede sit Arbejde for Udstillingen fandtes i Morgenbladene Lørdag d. 24. Februar, medens „Protesten" ikke var nogen af Bestyrelsens Medlemmer bekendt før Mandag Aften d. 26. Februar.

Bestyrelsen for Dansk Kvinderaad.

Fru Fibigers Møde om Tjenestepigesagen.

I Onsdags afholdt Fru Elfride Fibiger et Møde i Larsens Lokale om „Betydningen af en sund og tidssvarende Opfattelse af Sagen: Vore Tjenestefolk".

Hvorvidt Fruen var heldig med „den tidssvarende Opfattelse" af Sagen — kan der være delte Meninger om; der vil være adskillige, der mener, at den her fremsatte Opfattelse er den samme, der har været gældende saa langt tilbage som nogen nulevende Husmoder og Tjenestepige kan mindes — men derfor kan der jo gærne være noget i den.

Fruen udtalte bl. a. at hun ved „Dansk Kvindesamfunds" Møde om